

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Rozpočtový výbor

2011/2157(INI)

8. 11. 2011

STANOVISKO

Rozpočtového výboru

pro Výbor pro zahraniční věci

k přezkumu evropské politiky sousedství
(2011/2157(INI))

Navrhovatel: Göran Färm

PA_NonLeg

NÁVRHY

Rozpočtový výbor vyzývá Výbor pro zahraniční věci jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. domnívá se, že konstruktivní dlouhodobá politika sousedství má zásadní význam nejen pro partnerské země, v nichž má podpořit vývoj směřující k míru, demokracii, stabilitě a prosperitě, ale je strategicky důležitá i pro Evropskou unii, vezmeme-li v úvahu význam partnerských zemí na východě a na jihu pro naši společnou bezpečnost, životní prostředí a hospodářský rozvoj;
2. zdůrazňuje, že zejména s ohledem na omezený rozpočet musí přezkum EPS vyústit v dobře strukturovaný, dlouhodobý a prozíravý nástroj evropského sousedství, který umožní předcházet přehnaným výkyvům financování a jakémukoli možnému překrývání se stávajícími nástroji; vyjadřuje v této souvislosti politování nad závěry zasedání Rady pro zahraniční věci ze dne 20. června 2011, které stanoví, že „aniž je dotčen zejména víceletý finanční rámec, bude rozhodnuto o podstatném navýšení finanční podpory“;
3. v souvislosti s „arabským jarem“ a ústupem demokracie v některých zemích Východního partnerství vyzývá k provedení specifického sebekritického hodnocení finančních nástrojů používaných v minulosti v rámci nástroje evropské politiky sousedství s ohledem na jejich fungování na poli demokracie, lidských práv, veřejné správy, boje s korupcí, budování institucí a podpory občanské společnosti; domnívá se, že EU musí zaujmout novější přístup pro zlepšení spolupráce v zájmu předcházení konfliktům;
4. domnívá se, že přezkum nástroje evropského sousedství musí být v souladu se současným hodnocením víceletého finančního rámce na období 2007–2013 a musí být prováděn v kontextu tohoto hodnocení a jednání o období po roce 2013, aby nemusela být obnovena jednání o financování politiky sousedství v roce 2012 a 2013;
5. domnívá se, že finanční pomoc v rámci politiky sousedství také musí brát v potaz problematiku imigrace a azylu a měla by podporovat opatření zaměřená na omezení odlivu mozků, prosazovat informační kampaně o možnostech legální migrace, poskytovat strukturální podporu při přijímání žadatelů o azyl a uprchlíků, podporovat odborné vzdělávání úředníků třetích zemí v oblasti azylu a lidských práv a usnadňovat opětovné začlenění navrátilců; domnívá se, že je nezbytné, aby revidovaný nástroj evropského sousedství tento rozměr nezanedbával a byl schopen pohotově podporovat další finanční nástroje zaměřené na uprchlíky, jako je Evropský uprchlický fond, Evropský návratový fond a Fond pro vnější hranice, a působit v souladu s nimi;
6. souhlasí s tím, že je třeba zlepšit interakci mezi nástrojem evropského sousedství a dalšími nástroji, jako jsou nástroje EIB a EBRD, a dosáhnout tak maximálního přínosu EU, zabránit zdvojení úsilí a zdrojů a optimalizovat dopad pomoci; domnívá se v této souvislosti, že by se mělo zvážit vytvoření komplexního rámce pro tuto interakci;
7. je pevně přesvědčen, že v souvislosti s uvedeným přezkumem musí být rovněž zvážena finanční pomoc palestinské samosprávy a agentuře UNRWA a že se na ni jako na nedílnou součást politiky sousedství musí vztahovat dlouhodobé plánování; argument, že

politická nestabilita v tomto regionu a specifika mírového procesu umožňují pouze prozatímní plánování a posilování v jednotlivých případech, nepovažuje za opodstatněný;

8. domnívá se, že je důležité udržet rozumnou rovnováhu mezi východem a jihem, zejména vzhledem k tomu, že východní sousední země právě provádějí programy a reformy spojené s iniciativou Východního partnerství a jako cíl si stanovily připojení k EU; domnívá se však, že tato rovnováha nemá být považována za definovanou jednou provždy; plně podporuje zásadu diferencované flexibilní finanční pomoci vycházející ze skutečných potřeb, kapacity přijímat pomoc a splněných úkolů a zaměřené na dosažení cílů;
9. zdůrazňuje zásadní úlohu evropského nástroje sousedství při podpoře makroregionálních strategií EU, jako je strategie EU pro region Baltského moře a strategie EU pro Podunají, spočívající ve financování vnějšího rozměru těchto strategií, zejména aktivit, které se týkají sousedních zemí;
10. vítá závazek Komise znovu oživit zapojení sousedních zemí do činnosti některých agentur EU a programů EU otevřených třetím zemím; vyzývá Komisi, aby předložila jasný a úplný seznam vhodných agentur a programů, jejichž činnosti by se sousední země mohly účastnit, a to spolu s přehledem forem, finančního příspěví a metod této diferencované účasti;
11. trvá na tom, že je třeba jasně definovat priority a cíle, aby nedocházelo k nadměrné roztržštěnosti, jejímž důsledkem je rozdělování finanční pomoci do příliš mnoha nevelkých částí, což nevede k výrazným výsledkům; domnívá se, že toto vlastní vymezení priorit je základním nástrojem rovněž pro podmíněnost a posílený dohled nad pomocí; opět proto potvrzuje, že sousední země a orgány EU musí být po stránce politické a právní připraveny rychle přehodnotit finanční pomoc, pokud nejsou splněny dané podmínky;
12. konstatuje, že opětovné používání zpětných toků EIB představuje téměř 20 % celkového finančního objemu pro přezkum; opakuje svou výzvu, aby Rada urychleně přijala legislativní návrh na změnu nařízení o evropském nástroji sousedství a partnerství s cílem umožnit podobné opětovné využití; trvá na tom, že nebyla předložena žádná alternativa pro plánovanou částku 244 milionů eur pro případ, že by Rada ani po 3 letech nebyla schopna dosáhnout většinového stanoviska k této otázce; domnívá se, že finanční krytí ve výši 1,24 miliardy eur představuje minimální částku; je toho názoru, že jediná možnost, jak kompenzovat nevyužívání zpětných toků EIB, by byla mobilizace nástroje pružnosti podle interinstitucionální dohody;
13. zdůrazňuje, že posílená koordinace mezi členskými státy navzájem a mezi členskými státy a EU při poskytování pomoci sousedním zemím je naprosto nezbytným požadavkem pro účinnost a soudržnost evropské pomoci; vyzývá všechny členské státy, aby prokázaly skutečné odhodlání přizpůsobit své národní zájmy politice evropského sousedství ve prospěch partnerských zemí;
14. vzhledem ke stávajícím naléhavým potřebám zejména v zemích jižního sousedství vyzývá k rychlému uzavření dohody mezi Evropským parlamentem a Radou, pokud jde o návrh na posílení nástroje sousedství v období 2012–2013; vyzývá dále členské státy, aby urychleně splnily své bilaterální závazky vůči jižnímu Středomoří a zemím Východního

partnerství;

15. bere na vědomí návrh na zřízení evropské nadace pro demokracii; konstatuje, že její rámec, detailnější rysy a financování je ještě třeba stanovit, a upozorňuje, že by to nemělo vést k překrývání a zdvojení stávajících nástrojů; vyjadřuje jisté obavy nad skutečností, že tato budoucí nadace by mohla být zcela nebo částečně financována z jiných zdrojů než z rozpočtu EU, a zdůrazňuje právo rozpočtového orgánu monitorovat a kontrolovat zavádění této nadace; požaduje proto, aby Komise a Rada tuto záležitost objasnily.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	7.11.2011
Výsledek konečného hlasování	+: 25 -: 2 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Marta Andreasen, Francesca Balzani, Reimer Böge, Lajos Bokros, Isabelle Durant, James Elles, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Carl Haglund, Lucas Hartong, Jutta Haug, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Ivailo Kalfin, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Vladimír Maňka, Barbara Matera, Nadezhda Neynsky, Dominique Riquet, László Surján, Derek Vaughan
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	François Alfonsi, Frédéric Daerden, Jürgen Klute, Georgios Stavrakakis
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Marisa Matias